

Lego serious play

Hoe voer je deze methode uit?

- Stap 1: De sessie wordt begeleidt door een facilitator, die zorgt ervoor dat de deelnemers weliswaar vragen aan elkaar stellen, maar niet oordelen over elkaars verhalen. De facilitator geeft een eenvoudige, open opdracht aan de groep en legt uit wat de vervolgstappen zijn (stappen 2 t/m 4). Bijv.: 'Bouw eens twee objecten die voor jou belangrijk zijn bij je thuis voelen in dit ziekenhuis.'
- Stap 2: Binnen een vastgestelde tijd (bijv. 10 min) wordt individueel constructies gemaakt van Lego naar aanleiding van de eerder gestelde vraag. Dit verloopt in stilte. De rol van de facilitator is om de deelnemers aan te moedigen te bouwen met als boodschap: er zijn geen goede of slechte constructies/bouwsels, en het gaat erom spontaan iets te bouwen (zonder nadenken).
- Stap 3: De deelnemers vertellen allemaal een verhaal n.a.v. wat ze hebben gebouwd. Het is van belang dat er geen discussie ontstaat, de facilitator stelt hooguit vragen ter verduidelijking. Het gaat er vooral om, de relatie tussen het verhaal en het gebouwde model verder uit te diepen. Elk verhaal heeft een gelijke waarde.
- Stap 4: Alle deelnemers stellen vragen over elkaars constructies en verwoorden wat er ontstaat aan gemeenschappelijke inzichten. De facilitator focust en verwoordt wat de groep deelt en laat zien wat de belangrijkste leerpunten zijn.
- Stap 5: Houd een uitgebreide documentatie bij (aantekeningen, foto's van constructies, evt. audio-opnames van de gesprekken) en werk deze uit. Schrijf na de sessie een korte samenvatting met je belangrijkste bevindingen en ruwe gegevens, zoals foto's om deze te illustreren.
- Stap 6: Bepaal of de uitkomsten aanleiding geven tot verbredende of juist verdiepende onderzoeksactiviteiten.